

Váczy Jépont Tamás

EGY IDEGENVEZETŐ MAGÁNÉLETE

Utcakönyv*

XIII. A GYÁR

AMIKOR

EGY RIGÓFÜTTY

LEZUHAN A FÁRÓL

AKKOR FOG MAJD ELSZAKADNI

A HOLNAP A MÁTÓL

(saját termésű házipor)

Egy nagy gyárnál, csak egy még nagyobb gyár lehel titkosabb, még akkor is, ha abban csak kódot csinálnak.

Egy újszülöttnak minden régi termék:

Új

(Ismeri szerző a 20. század végéről)

...a dehidratálás olyan kémiai reakció, amelynek során valamely vegyületből vizel hasítanak le úgy, hogy ezáltal a molekula szerkezete megváltozik...

(NA HONNAN ÉS MIÉRT?)

A GYÁR (11) egy objektum a régitemető, az őtemplom, egy gazos iparvágány és hajdanvolt Öreg-Bene Ferenc múlton me-rengő malma közé szorítva.

Cukorgyártásra hivatott, ezért az idénymunkások kenyerét eszi. Igaz, az idénymunkások meg az övét, úgyhogy kivitte is lehetnének, ha a vezetés (a már más pozícióban leszerelt nagyságok), az adminisztráció és néhány lézengő Ritter (a néphit kardbantartóknak véli őket) nem csipegetne le az édesnek nem nevezhető bérlébből (lapzártá után érkezett: a GYÁRAT egy Dél-kaledón keserűs-gyáros, részvétöbbllettel megvetette!)

De hogy Okos Tóni Ticián, VÉGÁLLOMÁS illetőségű filozófusunkat idézzem:

- Ahol lószar van, ott volt egyszer ló is.

Na, kezdjük.

A cukor ár, a régitemető, az iparvágány, az öregmalom tá-mogatta háromszögben szerénykedik. Ha leszámítjuk a répafeje-lő lányok hajnali vihogását, a cukrosbácsik olálkodásait és a ki-alvatlan „édesfiamelkésünk-gyermekek” óvodába rángatását, a táj, mondhatni idillikus. Északon a diabetikus halaktól nyüzsgő Ópataka, délen az üzemnél egy picit nagyobb Kultúrháza. Kele-ten alternatív harangzúgás. Nyugaton latolgatás. Ja, és ott megy le a NAP! Óvár minden józanéletű polgára, legyen az földmű-ves, iparos vagy artista, leginkább orvost, ügyvédei, vasúti főtisz-tet szeretne látni gyermekében.

Nagyon kevesen merészkednek oly magasságokra hágni (még gondolatban is), akik:

Cukorgyári-állandót képeztethetnének ki.

Egy cukorgyári-állandó olyan, mint a Kinder-karbantartó.

Kinder Állandó Antal, ma már Svédországban élő matema-tikus 1969-ben fölállított elmélete szerint:

Egy rossz zenekari felszerelés, gyök alatt sem egyenlő egy rossz zenekar főszerelésével.

Ha a házilag barkácsoltat egy H-nek vesszük, és közben áramszünet lép föl, akkor a nem várt (nevezük nv-nek) ered-ményjei eltérünk.

Igen ám, de az nem nv, hanem kényszerű próbaszünet (KprSz).

És a villanyóra meglódul (V), de a Muttert a díjbeszedő föl-locsolja (H₂O)

Ha a képletet leírjuk, rögtön érthetővé válik:

$$\frac{H + nv}{KprSz} \sqrt{\frac{\text{órátállás} + \text{szomszéd}}{V + H_2O}} = \text{ZENE}$$

Később, még a Nobel-díj előtt egy leheletnyi módosítást ez-közölt. Mint expozéjában kifejtette: kimaradt a Jépont kom-po-nens (nevezük J.-nak)

Miszerint: Jépont minden csajt kidob, ám a legjobbakat nem, megtartja kabalának. (A lehelő legideálisabb rövidítés is ez esetben kíméletlenül összekuszálná az egyenletet, ezért még jóidőben elállt a korrigációtól.)

Inkább írt egy mjuzikelt, és vett Londonban egy Hírboltot. De tudjuk meg, a hatvanas évek közepén Kanti (miért ne becézhet-nénk egy majdnem Nyugdíjast) kilencven kilójával, egy-két évvel fölöttünk, miért ne lebeghetett volna húsz centivel a föld fölött.

Miért ne görbültünk volna meg egy elszánt cukorgyári kar-bantartó-villanyszerelő előtt? Basszusgítár és Einstein. Ez volt a híres Szaharin! Úgy megalakultunk, hogy na. Egy pacsirta nevű, felejthetetlen minőségű rádió volt a bázis. Nekem egy úttörődob. És számottevő, hűrt, meg a velejáró feszültséget eltűrő jószág.

Most közlöm az utókorral: igaz, úgy tűnt, - én viszem a bal-hét! Messze a leggyöngébb voltam! Csak zeneileg elhivatott. És ez kevés. Egy halvány sikeres KI MIT TUD elődöntő után, még maradék reményem is ott maradi a konzervatóriumban, behan-golástól állandóan narancsízűnek érzett folyosóján. Ha maga Tingli-Tangli, akkor mi meg Csiki-Csuki. Egy égővörös, valahon-nan ismerős kiskölkök rám szól, klassz volt, ne törődj velük.

Úgy tettem.

Kis hülye, amikor én a híres Szaharinnal elmélkedtem. Al-mácska vár, és leégett a próbateremnek aligha nevezhető Buci-lakás. Az lfi-parkba pedig nem megyek, mert a hajamból egy millimikront sem!

Mit tegyek ma? Talán megrázom türelmetlenül várt söre-nyem. Pampam-pabampam-taktak. És miért nem Ducilakas a Buci-lakás!

Akár Bruneschellit is idézhetném a Vatikánból. De kupola ide, kupola oda, ezidőtájt még nem vagyunk ilyen műveltek. Én a kis vörös kakas szeretnék lenni! Almácska vár, nem megyek. Egy érvénytelenített jegy hátoldalán dekkolok. A kurva életbe! Mindent kitalálnak előlem!

Bor Béci, aki egyszer egy pillanat és azután soha nem felej-tem el, rám tenyerel.

Neked ott a helyed! Mondom, hol, de Ő is tudja, én is tu-dom Naoda, érted NAODA! Már egy csomó zászló kész!

Béla. Én a Szaharinnal dolgozom...Miért, az kicsoda? Bazdmeg, hát a Duci, a Buci, meg a... Ki ne mondd! elment... A Bélára gondolok...Mondom, hogy elment, Cirok... mit szólnál egy Cirokhoz? Béla! Tudod, hogy készül a zene? Persze! Elkez-detek jáccani, én meg örülök, és majdnem minden csaj velem rokizik. És a szünetekben? Hát...akkor kimegyek és versenyt hugyozok a pasikkal. Bélám, nem ez a zene, a zene az, amikor Te a szünetben kímész és versenyt szkanderoloz a csajokkal. Ez дума... na, Naoda vagy a fehér halál?!?

* Hetedik folytatás

Egy marék forradalmi hajszál minden vigasza. Basszátok meg! Énmiattam nők verekedtek! Már akkor tudtam, ilyen nem lesz többé! Most kezdek a „Kegyetlen tengert” és, ha nincs, aki beugorjon helyetlem, akkor dob nélkül bömbölnek.

Ciki van.

Hűtlen a gyárhoz, hűtlen a zenekarhoz. Mocsok alak. Talán még a néphez is hűtlen. Két picca meg egy langyos utasüditő. (hajósurrógás) Most kezdek a „Kis vörös kakast” Buci izzad, ideges és nagyon bánatos (lehet). Játsszuk a „Szetisfeksönt”, csak úgy, natúr. A dögök sincsenek itt, meg ökelme se. (Kimegy az egyik erősítő)

Fogadjunk, hogy elmentek a hajóval. És igaza volt (hajó-Mari-Cinó-kürt-bögés) Mi több, egy belvárosibb zenekarral tárgyaltam, és ma már eléggé el nem ítéhető módon otthagytam őket. (Templomi csönd. Gyertya) Kétszáz banda és húsz nő között választhattam. Most kiestem Borbéci szeretetéből. Ennél látványosabbat senkinek nem kívánok!

- Apu? Itt dolgozik Anya? (most miért rángat?)

- Apuci. Mit csinál itt Anya? (azt mondja, cukrot, meg mindenféle rohadtságokat)

Szomorú vagyok. Szegény Bor Béci. A csúnya rongyláb király. A szünetekben a csajok messze elkerülnek. Nem velük, hanem egy-két buggyanttal a kultúr mögötti gazban távhugyozást csap. Béci ebben is verhetetlen.

Bélám, nem az a zene, amit remélsz, a zene a pam, meg a pampabluba.

És igazán akkor lesz belőled Bartók, ha én a gáztűzhelyen szárított hajamat megrázom. Én vagyok az isten! Az a szörnyű, hogy elhitte! Az más kérdés: én is. Lelépek... maradék magamnak. Le én. És íme: A veszett piros és korán ellopott sexbomba, a mindent elsöprő hajók áldozata. Egy ilyen Belgrád rakpartról induló buli, lomha, kleopátrafrizurás, anyutól kölcsönzött illatú babát takar. A baba nyűgös. Most esik vagy zene lesz. A Nagyméltóságú dönt. Ne feledjük, hatvanötöt írunk! Kedvenc vörösöm összemarakodott a kedvenc barnámmal. A hajó tengeribeleg, a hajó szentendrézik, a hajó hurcolja ezt a vissza soha nem térő estét. A gyárban ilyenkor Én vagyok a császár, itt meg a huzattól zúg a fülem, ezt a rihét örökké lekérlik. A kis almaarcú megsértődött és „valami” barátnő által támogatva bög a hajóbüfében

- Az előbb majdnem ránk jött egy Hoffer (ez egy traktor)

- Csssissitt!

Apa szerint, majd JÓL megnézi azt a pasit, akivel FLANGÁL. (ezt meg kell kérdeznem Nagyiéktől, hogy mit jelent)

És ketté tépi, mint a bürkiflit (mondja)

Apu nagyon művelt, annyi de annyi más szót tud, hogy nem is tudom, Anyu miért is flangálhatna más Pasival. Hajnalban elrohant a boltba, reggelit ken az összes VADÁLLATNAK, csak a nagyinak nem, mert Nagyi egy kis teát iszik mindennap, kétszersüttel.

Azután elrohan „zongorázni” (ez gépirást jelent), este hazáron, tele cekkerrel-cukorral (ezt már tudom, mit jelent!) Nagyi szerint jól teszi!

Nagyapa viszont azt mondta, a cekker egy szatyor, olyan, mint nagyanyád, csak fiatalabb. És egy táskái lobogtatott a szemem előtt, enyhén kiabált, de miután közvetlen a tisztaságifestés után voltunk, az öreg (a szatyor szerint) BE VOLT ÁLLÍTVÁ. Elhagyja a gyereket és RÁADÁSUL egy kocsma előtt! Nagyapa soha nem volt BEÁLLÍTVÁ! Nyilván ezért bicegett (lőtéri seb) be a hátsó szobába morogva.

cekker-cukor-hol-egyed-hol-kettőt

viszik-viszik-mindenki viszi

de az ÉN lányom ÜRILÁNY. Ne hozzon ide egy sztálinnyit sem!

- Apa! itt dolgozik Anyu? (megint rángat)

(sziszeg) Mindkettőt megölöm! (ezek szerint két Pasi van!)

A gyárnak egy jó nagy két kéménye van. Meg egy torony, de az templom lehet. És nagy lesójának omladozó malma. Másiknagyi azt mondta: az a fasizmus befellegzett várai Nem tudom, kii kérdeztek meg, mi az a fasizmus?

- Apu, miért szaladgálnak? (azt mondja maradj veszteg, előbb megölöm a rohadékot, és hogy jeget visznek valamilyen elvtárs valagára, és félárva leszel, mert utána Anyád következik. Ennek legálább a felét értem, de azt mondja, letarolom őket, mint a répaszedő az ujját, erre kapok egy taslit, mert röhögni kezdtem... volna)

KÉSŐBB RÁJÖTTEM, A RÉPASZEDŐK AZ ASZTALOSOK-ÁCSOK ÉS A DIKTÁTOROK VESZÍTİK EL EGY VAGY TÖBB UJUKAT (vae victis) AMIKOR MÁR MÉG ENNÉL IS KULTÚRÁLTABB LETTEM, AZT IS TUDTAM, MIT JELENT. HOGY ÖNÖK IS TUDJÁK, EZ AZT JELENTI: JAJ A LEGYŐZÖTTEKNEK!

De most még kiskölkök vagyok. Ott és akkor. És várjuk Anyát. Azt nem értem, miért kell egy fa mögött állni. A Hoffer elhúz, ami egy röhej, a Hoffer az oviban egy kertésznek a fia, és előkés köntényt kötnek rá minden reggel, hogy ne hánnya le a ruháját. Persze örökké leokádja és jól elverik este. Nem értem ezt se. Miért neveznek egy ilyen dilajról el ilyen nagy és erős traktort?

Közben rohangásznak le-föl. Kallósnéni kezébe is egy vödör, Elvira visszafelé egy csomó vízzel. Jónapot, szervusz szépfü...!

MIÉRT NEM ÖNTIK KI?

Zsófi néni, egyik hóna alatt a kisvödörrel, a másik hóna alatt egy nagy darab jéggel.

EZEK MEG VANNAK ŐRÜLVE!

(megint egy atyai)

Cssiitt! Nem, fogok még miattad is börtönbe menni!

Majd a Pasi meg a Jóanyád, az igen. Azt leülöm. Ha ötvenhatban szabadulok is, akkor is kikészítem ŐKET!

HA-HA. ÖTVENHATBAN REPESZT SZEDÜNK A KISPIAC ELŐTT. ANYÁN RÓL KIDERÜLT, HOGY NEM „OLYAN”! APÁT SEM CSUKTÁK BE SEMMIÉRT. KISVITÁNAK MEGHALT AZ APUKÁJA ÉS NEKEM ELŐSZÖR A VÉCÉBE FÖLÁLLT A KUKIM!

De most még kiskölkök vagyok. Ott és akkor. Apa leskelődik (szerintem leskelődünk)

Azt mondja, ha ezt elrendezi, bemegyünk a városba.

DE HÁT MÁR EZ IS AZ!

Alig várták a gyógyszereszagú házat. Végre a szomszédék gárgyult gyermekére ráboríthattam az előszobafalat! (a társberlet soha nem felejthető illata)

- Fölmegyünk és győzünk!

A szomszédék gyógyszereszagú óvadéka nem beszélt (és milyen igaza volt) ezidáig.

Bogyópistára rántott előszobalét hozta meg a paradicsomot számomra. Nem letoltak, hanem most már minden nap TÁTRA-CSÚCCSAL vagyok etetve!

Én nem akarok másik lakást.

Nem akarok másik szobrot fölülről!

Most van egy cicám, kutya helyett, most von egy dadogós barátom, van egy köpöcsészém, a földtől alig magasabb ablak helyett.

Azt mondják, az énokozta ijedtség beszéltette meg Istvánkát.

Ez Jó. Minden nap kellene egy ilyen sühás! Kár, hogy ezé a hülyé az a cica, ami valójában engem illetne. Utálok a macskákat. De igazából nekem kellene, hogy legyen! Apa néha azt mondja: HÜLYE VAGY? Szerintem ez kérdés. A Pisti apukája soha nem mondja a pislára, hogy: „hüje”. Mégis beiratták a gyedóba.

EZ AZT JELENTI, GYÓGYPEDAGÓGIAI KORREKCIÓS NÉPI EGYETAKARÁS DOLGOZÓK OSZTHATATLAN SZERVEZETE

És én miért járok hittanra titokban? Cinó nyugós, Almácska álmos. Ilyen jó barátságot csak nők köthetnek.

Az unalmas és olajzagú hóhajón egyedül én öregszem. Fehér a hajam, fehér a Jakóm, a cipőm. És elmegyek én is hányni, mert se dolgom, se igazolásom nincs ebben a kényszerhajózásban. Észak-Dél összefogott ellenem. Szarok a Bemrakpartra, ha a Belgrádon kiköt a HAJÓ! Zuglóba már csak egy ugrás (ha jön a hetes)

Öklendezek, mint a kikötni készülő társulat. Már nem kellek ennek a nevetséges helyzetnek. Nem tudom, miért szárítottam nyitott gázszülő fölött vézna hajamat. Nem ellem a dermedt rakottkrumpliból. Nem tudom, öcsém megérdemelte-e azt a flegma bűcsűszót: HÜLYE KISKORÚ, A BÁCSI MEGY A NAGYOK KÖZÉ ASZALNI!

Ma már tudom, azt kellett volna mondani: Szia, Pöcsi, holnap Te is ilyen hülye lehetsz!

EGYÉBKÉNT EGY ISMERETLEN, DE EGYÉRTELMIEN ÚT-TÖRŐHÁZI ELADÓKISLÁNYTÓL KAPOTT VÉLETLEN PUSZIVAL TÁMOLYOGTAM HAZA A BELVÁROSON ÁT A KÜLVÁROSBA.

kérem... kérem! kisfiúcskák, lányikák! ez nem guller, nem belvárosi bélvározás! nem fogdosódunk, nem rágózunk! amerika messze van! balra kettő... három és, elég. Fiam, munkaköntösbe nem jövünk legközelebb! maga balra, vegye ki az alanyból az ujjacszkáját, mert rácsapok! has be, fenék ki, a tüdő dolgozik. három négysasszé hárompontottjő, és fordulunk... gyécik... gyéők nem magyaróra van, hanem illem- és táncika. újrakezdve... umpappa... bogárkám, hrabalovics! tessék együtt lépni a zenével... három, és elég

na kérem, most szünet levend, aki hugyozni akar az kimehet pisikélni, a többi ha beszarik is, megtanulja a pazodoblé! tam-taramtam... tam... tamtatam... tam... és így tovább, megy ez, kedvecskéim... megy. csak odaadás kell és mindjárt furminábi!

ám amelyik piszkosdisznó a tárgyhónapban nem fizetett, legyen olyan drága és rójja le adósságát a gépzongorát kezelő és mindig időzített dolfi bácsinál!

a parketten egyébként nem dohányzunk! a párkett az szent! mindennap donelvira néni vixeli. a jó modor és a kurva élet között húzott határ ilyen kicsi, has be, fenék ki, és tessék...

... na megint... megfordul... három és elég! holnap duna-jevszkij: hömpölyög az ob című objektumára fogunk balettozni! na hess! nem kell hízelegni! melegvíz nincs! tessék otthon feredőzni és legközelebb ugyanúgy gyanútlanul! örültem a szerencsémnek!

HÁT FIÚK AKKOR, HA MÉG IDÉN KIMEGY EZ A SZAG, SZERELJÜNK BE: PRÓBA!

Nos, hol itt a gyár? Teri mamánknak a felvégen lány-anyag. A Várpatak (azelőtt Casinó) vendéglő ivóköre. Az orvosi rendelő, de még az aggok elhelyezését képző intézet munkaadója is. Somogyi Adolf órásmester melasztól és portól eltömített óráinak tengelye. Édes lustított rugót, nyugtatót és fejfájás elleni pirulákat áhító létezmény. Csak a Lajos ül, meg talán a posta rendíthetetlenül. A le nem rótt kegyelet, meg a be nem fizetett csekkek biztonságában. Pedig ez a GYÁR a répacukrot is feledtetve, adott EGY ZENEKART!

Igaz... hol van már az a zenekar?

De hol van az az íz, amit akkor cukor által édesnek nevezhettünk? És hol van az a nyár? hol az édes szerelő? Ha még emlékeznek... elment az utolsó vonat! Ezt nem én mondom, hanem... FIGYELJENEK... Borbéli: hát este vége volt a bulinak, akkor haza aváztam, a mutter őrjöngött (isten nyugosztalja!) de én mar úgy feküdtem le, hogy hetfő meló, kedd szerda megint, csütörtök, péntek is. Szombat csak fél nap: ÉS JÖN A VASÁRNAPI NA ODA!

Ésvány: a mamám egyszer eldugta a ruhámat, én meg piszámába szöktem a Bulira. Ha nem ismerlek volna a rendezők,

azt hiszik, a jelmezbállal tévesztettem össze a... bocsánat, azt hiszem, nekem, mint halottnak nincs jogom nyilatkozni...

Kisvita: baromi jó volt. Ők voltak az én Apukám! Meghaltam volna értük! Kaja, pija, vagy hol alszol, az nem volt téma. Nézze én már szociológus vagyok, ezért merem kijelenteni, hogy IGEN! Plesz Krisztina: álljon meg, kisfiú! nem tudom, lehet, hogy izgi volt, de régen is még srégen is. Ha most ránéz az órára, meglepi valami. Nem?... Na. Bartóktól önöket csak a börtokok választották el... ja, és még valami... ha még egyszer...

Habán Sámuel: kérem tisztelettel, engem ezek a gyerekek egyszer elhurcolásztak a Gyárba, és Isten áldásától kisérve ötven éve őrzöm a nyájat... illetve őriztem. Nos, az a ricsaj akkor nagyon megrémített. Ma már tudom, Jézus ott Volt velük és velem. Kibékíthetetlen emberek gyermekei ölelkeztek. A legjobban előkészített miséim sem hoztak ennyi együttérzést. Már persze abban az időben... egyébként, ha nem venné észre, korán az Úrhoz szólított István testvéremmel együtt mi már nem vagyunk... men-nem kell... az Őr legyen...

Krucsa: hát az oltári volt! Figyelj, a lányom kettő-hetvennel lett meg. Ez már a harmadik, akit spontán szültem! A Prof meg mindig császárt javasolt. Nagyon-nagyon zenéltetek akkor. Te, én sokszor bepisiltem a bulitokon. Jó, néha bementem az Alfára, meg a Szekereket is nagyon- de nagyon bírtam. Tudod, akik a Gyujtőba játszottak! De ti, meg te! Hogy irigyeltem a Húgomat! Buci: miután én találtam ki a dolgot, csak azt tudom ma is mondani: kurva fegyelmezetlenek voltatok. Nekem a gyomorfe-kélyem akkor indult, plusz egyetemre jártam, szedtem le a szövegeket a magnóról, ami erősítő is volt egyúttal, meg támasz, ha a szél csapkodta az ajtót. Te meg soha nem ütöttél be pontosan a... á... tudod jól... szóval kurva jó volt!

Marika: (nem ér rá)

Ágasvári Eta: ó... maga az... na, kérdezzen, kérdezzen! Tudja, úgy szerettem magukat, kedves aranyos fiúkák! Csak hát akkor még elég nehéz volt a helyzet. Nézze, mi igen kemény kenyéren kerestük meg a boldogulásunkat. Mind a három ujjamon meg tudom számolni, hogy lettem a Kultúrház igazgatója. Na, kisfiam, a nyakkendőkötelezettség, meg a farmertilalom utasítás volt. Engem nem zavart a zaj, mert akkor mér otthol voltam. Az én múltam megengedhette azt, hogy szombat-vasárnap csöndbe legyek. De a rend, az rend. És ez az volt akkor is! Én készülttem, arany csemetéim, és leástam. Tessék. Nézzék meg, egy korábbi és jóval népidemokratikusabb rendezvény forgatókönyvét! Ez levél! Ez kérem program voll. Akkor. Fontos ügyben el kellett mennem. Ezért most minden erődöt be kell vetned! Ágasvári etnő.

Ez én vagyok!

Rád mindig számíthattunk! Nagyon fontos, hogy a Cukorgyár alapszerv és Tápgyár minden mozgósítható aktívája mobilizáljon! Ha nem jönnek, akkor szedd össze az öreg Vitálist. Az olyan jókat tud parodizálni. (Persze, előbb hallgassd le, vagy ilyesmi) De semmi latabár vagy egyéb... Érted? Talakozás-megszólítás-klubtárs. Köszönés: Szabadláb! Tásak! (enyhe karlendítés) Jelszó: Kín a bárány, benn a Farkas et.

A kloyórol leszedni azt az angolos betűhalmazt! helyette: Révay

A védnökök névsora, amit huzass le, a következő: Rákosszentmihályi-Mátyásföld választott képviselő: Dr. Fiáker Igric 300%-os alkoholista és népi zenekara. Ne döbbenj meg, ha a vendégekel több trópusi takarítónő zaklatja! A fölmosás és az aknavetés politikai adat! Ezzel egyszersmindenkorra leszámolunk az amerikaiakkal! A nagyterembe, csak az esztrád után lehet bemeni! Remélem, minden rendben lefojlik.

Ét. üdvözléttel: Vári eta. LEFFOLYT.

(A befejező rész következik)